

Sygn. akt IX GC 207/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku IX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: del.SSR Dorota Majerska-Janowska

Protokolant: Anna Gutowska - Czulik

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2013 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) spółce akcyjnej w G.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej w G. kwotę 101.000,02 zł (sto jeden tysięcy 02/100) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 84.378 zł od dnia 13 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,

- 16.622,20 zł od dnia 19 października 2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej w G. kwotę 8.651,00 zł (osiem tysięcy sześćset pięćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IX GC 207/13

UZASADNIENIE

(...) spółka akcyjna w G. domagała się od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zapłaty kwoty 101.000,02 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 84.378 zł od dnia 13 listopada 2012 r. i 16.622,20 zł od dnia 19 października 2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podano, że pozwany realizował inwestycję (...) w S.. W związku z przejęciem placu budowy, pozwana złożyła wnioski o wskazanie miejsce i warunków technicznych przyłącza energetycznego dla potrzeb realizacji i zaplecza budowy. Powód określił warunki techniczne czasowego podłączenia do wewnętrznej sieci elektroenergetycznej, a pozwany warunki te zaakceptował. W efekcie porozumienia stron, doszło do sporządzenia kolejnych protokołów podłączenia układów pomiarowych dotyczących liczników nr (...), nr (...) oraz notatki służbowej. Powód wystawił na zasadach określonych w warunkach technicznych fakturę Vat, której pozwany nie kwestionował, nie wnosił do niej żadnych zastrzeżeń co do jakości usługi. Wezwano go do zapłaty, lecz bezskutecznie.

Powód zawarł też z pozwanym umowę na wykonanie prac przygotowawczych i koordynacyjnych związanych z realizacją w/w inwestycji. (...)wykonał usługi zgodnie z kontraktem, co zostało potwierdzone bezusterkowym

protokołem odbioru zakończenia prac. Z tego tytułu została wystawiona faktura, lecz pomimo wezwania pozwany nie uregulował jej. Właściwość sądu uzasadniano treścią art.34 k.p.c.

(...) spółka z o.o. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu.

Poniesiono zarzut niewłaściwości miejscowej sądu. Pozwany przyznał, że zawarł umowę w dniu 17.01.2012 r. z powodem z wynagrodzeniem netto 68.600 zł, przy czym (...) miał wykonać przedmiot umowy do dnia 20.04.2012 r., zaś do odbioru doszło 4 miesiące po terminie. Z tego tytułu pozwany miał ponieść szkodę, bo nie ukończył w terminie inwestycji w S., co w konsekwencji miało spowodować nałożenie na niego kary umownej przez zamawiającego (...). W związku z tym, sprecyzowanie szkody, jaką miał ponieść pozwany nie była możliwe. Przy czym pozwany sygnalizował na tym etapie roszczenie odszkodowawcze na podstawie art.471 k.c., którego sprecyzowanie będzie możliwe w przyszłości, na wypadek obciążenia pozwanego karą umową przez (...) spółkę z o.o.

Wskazywano, że zgodnie z zawartym porozumieniem, pozwany był zobowiązany do zapłaty jedynie 80% wynagrodzenia w kwocie 67.502,40 zł, zaś pozostała kwota 16.875,60 zł miała być zapłacone po odbiorze końcowym całej inwestycji przez zamawiającego (...) spółkę z o.o. Zatem wymagalne roszczenie stanowiło jedynie kwotę 67.502,40 zł.

Podniesiono, że w sierpniu doszło do trójstronnego spotkania między powodem, pozwanym oraz zamawiającym (...) celem ustalenia sposobu i terminu płatności wynagrodzenia należnego powodowi z tytułu umowy z 17.01.2012 r. i dostaw energii elektrycznej. W związku z tym, strony miały postanowić, że zapłata wynagrodzenia powoda nastąpi bezpośrednio przez (...) spółkę z o.o. z wynagrodzenia przysługującego pozwanemu od tejże spółki. W związku z dokonaniem trójstronnego porozumienia miało dojść do przejścia przez (...) spółkę z o.o. długu pozwanego względem powoda z tytułu zapłaty wynagrodzenia umownego oraz dostaw energii zgodnie z art.519 k.c., w związku z czym pozwany został zwolniony z zobowiązania zapłaty względem powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7.07.2010 r. (...) spółka z o.o. złożyła wniosek do (...) S.A. w związku z przejęciem placu budowy, zgodnie z zawartą umową na przebudowę SUW, o wskazanie miejsca i warunków technicznych przyłącza energetycznego dla potrzeb realizacji i zaplecza budowy.

(**dowód:** wniosek z 7.07.2010 r. – k.17)

W odpowiedzi na powyższe, powód przedstawił warunki techniczne czasowego podłączenia zaplecza przebudowy SUW (...). Wykonanie przyłącza wraz z rozdzielnią pomiarowo-rozliczeniową należało zrealizować własnym kosztem wg standardów obowiązujących w (...) S.A. Rozliczenie za pobrana energię elektryczną, miało się odbywać na podstawie wskazań podlicznika i średniej ceny kWh dla SUW (...)w oparciu o wystawioną przez (...) fakturę.

(**dowód:** pismo z 9.07.2010- k.18-19)

(...) spółka z o.o. w piśmie z dnia 11.07.2010r. oświadczyło, że przyjmuje warunki techniczne (...) czasowego połączenia zaplecza przebudowy SUW (...) w S..

(**dowód:** pismo z 11.07.2010 – k.20)

W dniu 20.07.2010 r. doszło do podłączenia układu pomiarowego nr licznika (...) na rzecz O., co potwierdzał protokół odbioru, podpisany przez pozwanego.

(**dowód:** protokół podłączenia układu pomiarowego – k.21)

Pismem z dnia 11.08.2010 r. (...) spółka z o.o. w związku z planowanym rozpoczęciem prac wiertniczych w rejonie (...), zgodnie z zawartą umową (...) na terenie ul.(...) oraz (...)w S., zwracało się do (...) o wskazanie miejsca i warunków technicznych przyłącza energetycznego dla potrzeb realizacji i zaplecza budowy.

(**dowód:** pismo z 11.08.2010 r. – k.22)

W odpowiedzi na powyższe, (...) przedstawił warunki techniczne czasowego przyłącza urządzeń elektroenergetycznych zaplecza budowy odwiertu studni głębinowej nr (...)do sieci wewnętrznej za stacji transformatorowej (...) (...). Wykonanie przyłącza wraz z rozdzielnią pomiarowo-rozliczeniową należało zrealizować własnym kosztem wg standardów obowiązujących w (...) S.A. Rozliczenie za pobrana energię elektryczną, miało się odbywać na podstawie wskazań podlicznika i średniej ceny kWh dla SUW „(...)”, w oparciu o wystawioną przez (...) fakturę.

(**dowód:** pismo z 19.08.2010 r. – k.23-24)

(...) spółka z o.o. informowało powoda w piśmie z dnia 21.08.2010 r., iż warunki te przyjmuje. W załączeniu przesłano protokoły badania kabla i skrzynki pomiarowej.

(**dowód:** pismo z 21.08.2010 r. – k.25)

W dniu 23.08.2010 r. doszło do podłączenia układu pomiarowego nr licznika (...) na rzecz O., co potwierdzał protokół odbioru, podpisany przez pozwanego.

(**dowód:** protokół podłączenia układu pomiarowego – k.26)

Pismem z dnia 11.10.2010 r. (...) spółka z o.o. w związku z planowanym rozpoczęciem prac wiertniczych w rejonie (...), zgodnie z zawartą umową (...) na terenie ul.(...) oraz (...)w S., zwracało się do (...) o zwiększenie mocy przyłącza energetycznego na terenie stacji (...) przy ul.(...)dla potrzeb realizacji robót wiertniczych. Proszono o dodatkowe 20kW zapotrzebowanie w moc 35 kW przez okres 6 m-cy.

(**dowód:** pismo z 11.10.2010 r. – k.27)

W odpowiedzi na powyższe, (...) przedstawił warunki techniczne czasowego przyłączenia drugiej prowizorki budowlanej zaplecza przebudowy SUW (...)w S..

Wykonanie przyłącza wraz z rozdzielnią pomiarowo-rozliczeniową należało zrealizować własnym kosztem wg standardów obowiązujących w (...) S.A. Rozliczenie za pobrana energię elektryczną, miało się odbywać na podstawie wskazań podlicznika i średniej ceny kWh dla SUW „(...)”, w oparciu o wystawioną przez (...) fakturę.

(**dowód:** pismo z 21.10.2010 r. – k.28-29)

W dniu 17.01.2012r. strony podpisały umowę nr (...). W związku z realizacją inwestycji (...)oraz (...) w S., pozwany zlecał powodowi zapoznanie się z dokumentacją przetargową, stanem realizacji inwestycji, inwentaryzacją różnic w stosunku do projektu wykonawczego, inwentaryzacją wniosków materiałowych, przygotowaniem agendy spraw do załatwienia, współpracy przy opracowaniu harmonogramu dyrektywalnego dla realizacji inwestycji. Wykonawca przedmiot umowy miał wykonać do dnia 30.04.2012. Za realizację umowy powód miał otrzymać 68.600 zł plus należy podatek VAT.

Wszystkie zmiany do umowy wymagały formy pisemnego aneksu pod rygorem nieważności.

(**dowód:** umowa – k.33-34)

W dniu 5 czerwca 2012r. obecni na spotkaniu przedstawiciele obu stron uzgodnili, że rozliczenie energii elektrycznej dla potrzeb rozruch zmodernizowanej SUW (...) odbywać się będzie na podstawie wskazań liczników zainstalowanych w zmodernizowanej stacji transformatorowej (...). Ponadto z tymczasowego zasilania starego SUW nr ewid. (...)

część energii elektrycznej, tak jak dotychczas, fakturowana będzie na (...) na podstawie wskazań podlicznika energii elektrycznej nr. (...). Pozostałe koszty energii zużytej z tego przyłącza obciążały powoda.

(**dowód:** notatka służbowa – k.30)

Pismem z dnia 12.06.2012r. powód przesłał pozwanemu protokół odbioru zakończenia prac związanych z inwestycją w S. wraz z fakturą, prosząc o podpisanie protokołu i zwrot 1 egzemplarza (...).

(**dowód:** pismo z 12.06.2012 r. – k.31)

Za wykonanie analizy w związku z realizacją (...) na terenie ul.(...) oraz (...)w S. umowa nr (...) (...)wystawił w dniu 28.08.2012r. fakturę nr (...) na kwotę 68.600 zł netto, 84.378 zł brutto, płatną w terminie 7 dni od daty jej otrzymania.

(**dowód:** faktura VAT z 28.08.2012 r. – k.16)

Tego samego dnia pozwany podpisał protokół odbioru zdawczo – odbiorczy dotyczący wykonania prac przygotowawczych i koordynacyjnych w związku z realizacją umowy z dnia 17.01.2012r. W treści protokołu strony potwierdzały zakończenie prac i ich odbiór przez zamawiającego.

Pod podpisami, M. K. członek zarządu pozwanego zapisał adnotację, iż „z uwagi na proces uruchamiania i przekazywania SUW (...), zapłata wynagrodzenia 80% wartości umowy w terminie od daty podpisania protokołu tj.7 dni pozostała kwotą po odbiorze końcowym” i się pod nią podpisał.

(**dowód:** protokół zdawczo – odbiorczy – k.35)

Za pobraną energię elektryczną za wrzesień 2012 powód wystawił pozwanemu fakturę VAT (...) z 4.10.2012r. na kwotę brutto 16.622,20 zł z terminem płatności do dnia 18 października 2010 r.

(**dowód:** faktura VAT (...) – k.32)

Pismem z dnia 9 listopada 2012 r. (...) S.A. wezwał (...) spółkę z o.o. w S. do zapłaty kwoty 101.000,02 zł w terminie 3 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową.

(**dowód:** wezwanie do zapłaty z dowodem nadania – k.13-15)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd dał wiarę dokumentom zarówno prywatnym jak i urzędowym, bowiem ich autentyczność ani prawdziwość w skuteczny sposób nie została podważona przez strony. W myśl art.245 k.p.c. stanowiły one dowód tego, iż osoba która je podpisała złożyła oświadczenie woli zawarte w dokumencie (domniemanie autentyczności), zaś dokumenty urzędowe, korzystały zarówno z domniemania autentyczności, jak i prawdziwości poczynionych w nich ustaleń. Przy czym wbrew twierdzeniom pozwanego, z adnotacji członka zarządu (...) pod protokołem odbioru prac, którą sam podpisał w żadnym razie nie wynikało, by powód wyraził na powyższe zgodę ani też by go podpisał. Ponadto takiego jednostronnego dopisku w żadnym razie nie można było potraktować jako aneksu do podpisanej umowy w zakresie zmiany płatności wynagrodzenia, zaś zgodnie z postanowieniami kontraktu wszelkie zmiany do niego wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Za wiarygodne uznano zeznania świadka M. B., który logicznie, jasno wyjaśnił, jakie relacje łączyły go z pozwanym. Twierdzenia te korelowały z zebranymi w sprawie dokumentami. Wskazał też na brak jakiegokolwiek przejęcia długu pozwanego czy cesji wierzytelności. Przy czym świadek ten nie uczestniczył też w zawieraniu umów między stronami i nie dysponował wiedzą w przedmiocie ich modyfikacji.

Jednocześnie strony, prawidłowo wezwane, nie stawily się na rozprawę, co na mocy art.302§1 k.p.c. in fine, musiało skutkować pominięciem dowodu z ich przesłuchania.

Ponadto zgodnie z art.227 k.p.c. przedmiotem dowodu mogą być tylko fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Zaś według art.247 k.p.c. dowód ze świadków przeciwko osnowie lub ponad osnowę dokumentu obejmującego czynność prawną nie może być dopuszczany, gdy doprowadzi to do obejścia przepisów o formie zastrzeżonej pod rygorem nieważności. Natomiast w oparciu o §2ust.2 umowy wszelkie zmiany do umowy wymagały formy pisemnego aneksu pod rygorem nieważności. Ponadto zgodnie z art.522 k.c. w zw. z art.519 k.c. umowa o przejęcie długu powinna być pod rygorem nieważności zawarta na piśmie. To samo dotyczy zgody wierzyciela na przejęcie długu. Mając na względzie powyższe, Sąd oddalił wnioski o przesłuchanie świadka Z. S. (takie dane zostały wskazane przez pozwanego) na okoliczność, że „w sierpniu doszło do trójstronnego spotkania między stronami oraz zamawiającego (...) spółki z o.o. celem ustalenia sposobu i terminu płatności wynagrodzenia należnego powodowi z tytułu umowy oraz dostawy energii elektrycznej” i „strony postanowiły, iż zapłata wynagrodzenia powoda nastąpi bezpośrednio przez zamawiającego (...) spółkę z o.o. z wynagrodzenia przysługującego pozwanemu” (k.52). Skoro bowiem nie doszło do zmiany umowy w przedmiocie wynagrodzenia na piśmie, jak również nie zawarto przejęcia długu w tej formie, o po pierwsze w myśl cytowanych regulacji prawnych, niedopuszczalne było przeprowadzenie na powyższe okoliczności dowodu z przesłuchania świadka. Po wtóre M. B. przedstawiciel (...) jednoznacznie oświadczył, iż nie było żadnej cesji ani też przejęcia długu pozwanego. Zaś nawet zaistnienie odpowiedzialności solidarnej inwestora z wykonawcą z art.647⁽¹⁾ §5 k.c. (czego (...) nie udowodnił), nie wyklucza tego, że wierzyciel może żądać zapłaty od wybranego przez siebie dłużnika. Odpowiedzialność inwestora z tego przepisu, nie zwalnia bowiem z zapłaty generalnego wykonawcy. W końcu też z zeznań M. B. wynikało, że doszło do odstąpienia od umowy między pozwanym a (...) spółką z o.o., a powód nie był podwykonawcą (...) dla inwestora. Świadek ten też kategorycznie stwierdził, że nie było żadnego porozumienia trójstronnego, ani też nawet spotkania czy też innych uzgodnień, że mają płacić za pozwanego powodowi. Wobec powyższego również na mocy art.217§3 k.p.c. Sąd miał obowiązek oddalić wnioski o przesłuchanie świadka Z. S., skoro okoliczności sporne, które miały wpływ na rozstrzygnięcie zostały już dostatecznie wyjaśnione i dowód ten był przywoływany tylko dla zwłoki. Ponadto zeznania tego świadka na okoliczności podane w sprzeczności, nie miały żadnego wpływu na treść wyroku, skoro ewentualne porozumienie między przedsiębiorcami nie miało formy pisemnej.

Nie było też podstaw do przekazywania sprawy do Sądu Okręgowego w Szczecinie, bowiem już w pozwie powód uzasadniał treścią art.34 k.p.c. czyli miejscem wykonania umowy. Przy czym pozwany zobowiązany był do świadczenia pieniężnego. Zaś według art.454§1,2 k.c. świadczenie pieniężne powinno być spełnione w siedzibie wierzyciela – jego przedsiębiorstwa w chwili spełnienia świadczenia czyli w G..

Przechodząc do analizy pod kątem prawnym tak ustalonego stanu faktycznego, w świetle podniesionych zarzutów, istota sporu sprowadzała się do ustalenia: czy pozwany poniósł szkodę z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania przez powoda, a jeśli tak, to czy miało to wpływ na wysokość żadanego wynagrodzenia z tego tytułu, po drugie czy kwota 16.875,60 zł nie była wymagalna z uwagi na brak protokołu odbioru prac przez (...) spółki z o.o. i wreszcie czy doszło do przejęcia przez ten podmiot długu pozwanego z tytułu wynagrodzenia umownego oraz dostawy energii elektrycznej zgodnie z art.519 k.c.

Pozostałe okoliczności, w tym też ilość pobranej energii, jak i cena jednostkowa za nią, otrzymanie faktur, wysokość wynagrodzeń, na mocy art.229 k.p.c. w zw. z art.230 k.p.c. nie podlegały dalszemu dowodzeniu. Zaś na mocy art.503§1 k.p.c. pozwany miał obowiązek już w sprzeczności przedstawić wszystkie zarzuty oraz okoliczności faktyczne i dowody pod rygorem ich pominięcia na późniejszym etapie postępowania. Nie zgłosił też żadnych zastrzeżeń do protokołu w oparciu o art.162 k.p.c., co pozbawiało go prawa powoływania się na ewentualne uchybienia w dalszym toku postępowania.

Zarzut pozwanego, iż powód wykonał przedmiot umowy po 4 miesiącach, nie miał żadnego wpływu na treść rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Po pierwsze bowiem (...) spółka z o.o. nie udowodniła, by z tytułu takiego

zachowania poniosła na obecnym etapie jakąkolwiek szkodę. Zaś niewątpliwie na niej spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie, bowiem z okoliczności tych wywodziła korzystne dla siebie skutki prawne (art.6 k.c., art.232 k.p.c.). Tym bardziej, że obie strony były profesjonalistami w obrocie i spoczywał na nich wyższy miernik staranności (art.355§2 k.c.). Jeśli zaś pozwany zawodowo uczestniczył w obrocie gospodarczym, to niewątpliwie winien zadbać również o należytą obsługę prawną.

Po zmianach m. in. przepisu art. 3 k.p.c. dokonanych ustawą z 1.03.1996 r. ciężar dostarczania w postępowaniu materiału procesowego spoczywa zasadniczo na stronach procesu, w których gestii leży zarówno przedstawienie wszelkich istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności, jak i służących ich wykazaniu dowodów. W wyniku dokonanych zmian wydatnie zwiększono kontrydiktoryjność postępowania cywilnego. Tym samym ciężar dowodzenia spoczywający na stronach, choć nadal jest ciężarem procesowym, to jednak w razie nieuzasadnionej bierności strony będzie prowadził do sankcji w postaci przegrania przez nią procesu. Natomiast obowiązkiem Sądu jest w zasadzie sprawowanie pieczy nad przebiegiem postępowania cywilnego, a nie inicjowanie czy poszukiwanie środków dowodowych. Sąd uznał, iż nie miał podstaw, by dopuść dowody z urzędu, gdyż jest to działanie wyjątkowe w procesie cywilnym a zwłaszcza w procesie między przedsiębiorcami, które winno być stosowane przez Sąd z dużą ostrożnością, bowiem może doprowadzać do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron (Por.wyrok SN z 12.12.2000 r., V CKN 175/2000, OSP 2001/7-8 poz. 116). Takie szczególne okoliczności uprawniające do dopuszczenia dowodu z urzędu, w niniejszej sprawie nie występowały – strony nie były rażąco nieporadne, nie ważył się interes publiczny, proces nie był fikcyjny.

Zaś sama możliwość powstawanie w przyszłości hipotetycznej szkody, której istnienie nie zostało udowodnione w chwili zamknięcia rozprawy nie rzutuje w żadnym razie na wymagalność roszczenia powoda. Zresztą nawet wykazanie, iż owa szkoda powstała, nie powoduje automatycznie wygaśnięcia zobowiązania do zapłaty wynagrodzenia za świadczone usługi, wykonaną dokumentację czy dostarczoną energię. Dopiero bowiem przedstawienie takich ewentualnych konkretnych wierzytelności określonych daną sumą pieniężną do potrącenia, mogły by mieć wpływ na uprawnienie powoda. Jednakże do takiego skutecznego potrącenia w niniejszej sprawie nie doszło. Albowiem warunkiem skuteczności oświadczenia o potrąceniu składanego drugiej stronie, jeśli chodzi o wzajemną wierzytelność potrącającego, jest skonkretyzowanie tej wierzytelności pod względem rodzajowym, terminowym i wartościowym, w tym dokładne określenie kwoty pieniężnej, w jakiej ta wierzytelności się wyraża (Por. SA we Wrocławiu z dnia 27.11.2012r., I ACa 1184/12, Lex nr 1267477).

Nie mógł się też ostać zarzut pozwanego, iż wymagalne było jedynie 80% wynagrodzenia z tytułu umowy z dnia 17.01.2012r., bowiem zgodnie z umową wynagrodzenie wynosiło 68.600 zł netto plus należny podatek VAT. Protokół odbioru i zakończenia prac, wysłano pozwanemu już w dniu 13.06.2012r. (...) dokument ten podpisał w dniu 28.08.2012 r. Wynikało z niego jednoznacznie, iż strony potwierdzają zakończenie prac i ich odbiór przez zamawiającego, skutkowało to aktualizacją roszczenia powoda o zapłatę wynagrodzenia - za dostarczone dzieło w postaci inwentaryzacji, przygotowania agendy na mocy art.642§1 k.c. jak również za wykonane usługi koordynacyjne według art.744 k.c. w zw. z art.750 k.c. Pozwany nie udowodnił, by strony zawarły na piśmie aneks do umowy z dnia 17.01.2012 r. modyfikujący terminy płatności. Nie wykazał też, by powód na piśmie wyrażał zgodę na zatrzymanie 20% wynagrodzenia, zaś sam dopisek członka zarządu pozwanego nie wywoływał żadnych skutków prawnych, skoro został zamieszczony już pod podpisem przedstawiciela powoda. Zaś żaden przedstawiciel powoda nie podpisał czy nie zaakceptował takiego rozwiązania.

W końcu wreszcie pozwany nie udowodnił, by doszło do przejścia długu o zapłatę wynagrodzenia oraz z tytułu dostaw energii elektrycznej na piśmie. Natomiast zgodnie z art.522 k.c. umowa o przejście długu powinna być pod rygorem nieważności zawarta na piśmie. To samo dotyczy zgody wierzyciela na przejście długu. Takiej zgody powoda, (...) pozwany nie wykazał. Zaś przedstawiciel (...) stanowczo zaprzeczył, że doszło do jakichkolwiek porozumień w tym przedmiocie („Kategorycznie stwierdzam, że nie było żadnego porozumienia trójstronnego, ani też nawet spotkania, czy też innych uzgodnień, że mamy płacić za pozwanego powodowi”; „Na pewno nie miło miejsce żadna porozumienie na piśmie czy aneks z udziałem (...), że my zobowiązujemy się do zapłaty zamiast pozwanego”- e- protokół k.94). Zaś powód miał prawo domagać się zapłaty od strony umowy, niezależnie od odpowiedzialności inwestora. Przy

czym pozwany nie wykazał nawet, by zakres obowiązków powoda mieścił się w ramach umowy o roboty budowlane z podwykonawcą, w rozumieniu art.647⁽¹⁾ k.c.

W konsekwencji żaden z podniesionych przez pozwanego zarzutów nie mógł się ostać.

Zaś bezspornie, powód wykonał prace objęte umową z dnia 17.01.2012 r., zostały one przekazane pozwanemu, za co należało się (...) SA ustalone w kontrakcie wynagrodzenie w wysokości 68600 zł netto tj.84.378 zł brutto według §2 umowy w zw. z art.642§1 k.c. i art.744 k.c. w zw. art.750 k.c. w zakresie zarówno przygotowanej inwentaryzacji jak i świadczonych usług koordynacyjnych.

Natomiast na mocy art.481 k.c. w zw. art.455 k.c., od tejsze kwoty należały się odsetki za opóźnienie w płatności od dnia 13.11.2012r., niezależnie od tego wierzyciel poniósł jakąś szkodę i czy pozwany ponosił odpowiedzialność za opóźnienie w płatności.

Jednocześnie zgodnie z warunkami technicznymi czasowego przyłącza do wewnętrznej sieci elektroenergetycznej, które pozwany w pełni zaakceptował, musiało on zapłacić za dostarczoną mu energię elektryczną na potrzeby wykonywanej inwestycji za miesiąc wrzesień 2012r. Zgodnie z treścią umów w tym zakresie, rozliczenie odbywało się na podstawie wskazań podlicznika i średniej ceny kWh dl SUW „(...)” – które to dane nie były kwestionowane, w oparciu o wystawioną przez (...) fakturę. O zobowiązaniach tych pozwany wiedział i akceptował je, co wynikało chociażby z treści sprzeciwu. Zaś prowadząc inwestycję, musiał mieć dostarczoną energię do urządzeń elektrycznych. Nie udowodnił też, by zużył mniej energii elektrycznej.

Zatem za dostarczoną i zużytą przez pozwanego energię należała się powodowi zapłata kwoty 16.522 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 października 2012r. na mocy łączących strony postanowień zawartych w warunkach technicznych w zw. z art.555 k.c. w zw. z art.535 k.c.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 109 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu w myśl której strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest do zwrotu poniesionych kosztów przeciwnikowi. Strona powodowa poniosła zaś koszty zastępstwa procesowego (3600 zł) i opłaty od pozwu 5.051 zł.

O wysokości kosztów zastępstwa procesowego Sąd orzekł na mocy § 6 ust. 5 i § 2ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163, poz.1349 ze zm.), uznając iż rodzaj i stopień zawilości sprawy oraz nakład pracy zawodowego pełnomocnika nie uzasadniał przyznania wynagrodzenia w większym stopniu niż stawka minimalna to jest 3.600 zł.

del.SSR Dorota Majerska-Janowska